gemeente
Haarlemmermeer

Vaste commissie van advies
voor de bezwaarschriften

Zaaknummer	13175483
Naam bezwaarde	[redacted]
Bezwaar tegen	AVG-besluit dd. 4 maart 2026
Datum hoorzitting	7 juli 2026
Secretaris	[redacted]
Bestuursorgaan	Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer

Advies aan het college,

Bij brief van 9 januari 2026 heeft [redacted] namens [redacted] (hierna: bezwaarmaker) het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer verzocht om op grond van artikel 17 van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) over te gaan tot wissing van de persoonsgegevens van bezwaarmaker die de gemeente heeft ontvangen van de Koninklijke Marechaussee (KMar) en heeft verwerkt naar aanleiding van een integriteitsmelding en de daaropvolgende beoordeling door het Meldpunt Integriteit.

Bij besluit van 4 maart 2026 heeft de gemeentesecretaris, handelend namens het college, het verzoek (integraal) afgewezen. Tegen dit besluit heeft bezwaarmaker op 30 maart 2026 een pro forma bezwaarschrift ingediend. De gronden van het bezwaar zijn bij brief van 2 mei 2026 aangevuld.

Wat adviseert de commissie?
De commissie adviseert u:

1. het bezwaarschrift ontvankelijk te verklaren;
2. het bezwaarschrift, voor zover gericht tegen de afwijzing van het verzoek om wissing van persoonsgegevens van bezwaarmaker op grond van artikel 17 van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG), ongegrond te verklaren;
3. het bezwaarschrift, voor zover gericht tegen de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding als bedoeld in artikel 82 van de AVG, niet-ontvankelijk te verklaren;
4. het bestreden besluit, onder aanvulling van de motivering overeenkomstig dit advies, in stand te laten; en
5. het verzoek om proceskostenvergoeding af te wijzen.

Hoorzitting
Op 7 juli 2026 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Daarbij zijn bezwaarmaker en zijn gemachtigde, [redacted], verschenen. Namens het college zijn verschenen de heer [redacted]. Van de hoorzitting is een verslag opgemaakt. Dit verslag is als bijlage bij dit advies gevoegd

Wat zijn de bezwaren?
De commissie vat de aangevoerde bezwaren als volgt kort samen:

- de persoonsgegevens zijn volgens bezwaarmaker onrechtmatig verkregen en verwerkt;
- de Koninklijke Marechaussee (KMar) had de betreffende persoonsgegevens niet aan het Meldpunt Integriteit of het college mogen verstrekken. Volgens bezwaarmaker had de

informatie uitsluitend via de daarvoor bestemde wettelijke route aan de burgemeester mogen worden verstrekt;
- het college was niet bevoegd de persoonsgegevens te verwerken en had deze niet mogen gebruiken bij de beoordeling van de inhuurrelatie van bezwaarmaker;
- het college heeft ten onrechte geweigerd de persoonsgegevens te wissen op grond van artikel 17 van de AVG;
- de uitzonderingen op het recht op gegevenswissing als bedoeld in artikel 17, derde lid, van de AVG zijn volgens bezwaarmaker niet van toepassing;
- de Archiefwet biedt volgens bezwaarmaker geen grondslag om de persoonsgegevens te blijven bewaren; en
- bezwaarmaker meent recht te hebben op vergoeding van de schade die hij als gevolg van de verwerking van zijn persoonsgegevens stelt te hebben geleden

Wat staat er in wet- en regelgeving?
In de bijlage onderaan dit advies is de relevante regelgeving opgenomen.

Hoe overweegt de commissie?
De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of het college het verzoek van bezwaarmaker om zijn persoonsgegevens te wissen op grond van artikel 17 van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) terecht heeft afgewezen.

Voor zover het bezwaar is gericht tegen de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding als bedoeld in artikel 82 van de AVG, overweegt de commissie dat dit verzoek een eigen rechtsgang kent. Een verzoek om vergoeding van schade wegens een vermeende schending van de AVG dient te worden voorgelegd aan de bestuursrechter door middel van een verzoek als bedoeld in artikel 8:88 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Ter zitting heeft de gemachtigde van bezwaarmaker eveneens aangegeven dat de onderhavige bezwaarprocedure niet de geëigende rechtsgang is voor de beoordeling van het verzoek om schadevergoeding. De commissie laat dit onderdeel van het bezwaar daarom verder buiten beschouwing.

De commissie merkt voorts op dat in deze bezwaarprocedure evenmin ter beoordeling voorligt of de integriteitsmelding, het daarop gevolgde integriteitsonderzoek of de beëindiging van de inhuurrelatie inhoudelijk juist waren. Ook de vraag of de Koninklijke Marechaussee de persoonsgegevens op rechtmatige wijze aan de gemeente heeft verstrekt, valt buiten de omvang van dit geschil. Deze procedure beperkt zich uitsluitend tot de vraag of het college, gelet op artikel 17 van de AVG, gehouden was de persoonsgegevens van bezwaarmaker te wissen.

De commissie zal de aangevoerde bezwaargronden dan ook uitsluitend vanuit het toetsingskader van artikel 17 van de AVG beoordelen.

1. Bevoegdheid
Bezwaarmaker heeft aangevoerd dat niet het college, maar uitsluitend de burgemeester bevoegd is ten aanzien van de verwerking van de betreffende persoonsgegevens. Volgens bezwaarmaker had de Koninklijke Marechaussee de informatie uitsluitend aan de burgemeester mogen verstrekken, zodat het college niet bevoegd was op het verzoek om gegevenswissing te beslissen.

De commissie stelt vast dat het primaire besluit van 4 maart 2026 is genomen door de gemeentesecretaris. Tijdens de hoorzitting heeft de vertegenwoordiger van het college toegelicht dat het primaire besluit ten onrechte niet door het college is genomen en dat sprake is van een bevoegdheidsgebrek. Daarbij is aangegeven dat dit gebrek zal worden hersteld doordat het college zelf de beslissing op bezwaar zal nemen.

De commissie overweegt dat een bevoegdheidsgebrek in bezwaar kan worden hersteld doordat het bevoegde bestuursorgaan het bezwaar volledig heroverweegt en zelf de beslissing op bezwaar neemt.

Voorts stelt de commissie vast dat tijdens de hoorzitting desgevraagd zowel de vertegenwoordiger van het college als de gemachtigde van bezwaarmaker hebben bevestigd dat het college in deze zaak als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG dient te worden aangemerkt. De commissie ziet geen aanleiding hiervan af te wijken. Nu het verzoek betrekking heeft op persoonsgegevens die binnen de gemeentelijke organisatie zijn verwerkt, is het college het bevoegde bestuursorgaan om op een verzoek als bedoeld in artikel 17 van de AVG te beslissen.

2. Beoordelingskader artikel 17 AVG

De commissie stelt voorop dat artikel 17, eerste lid, van de AVG aan een betrokkene onder omstandigheden het recht geeft om persoonsgegevens te laten wissen. Dit recht bestaat echter niet absoluut.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraak van 20 mei 2026 (ECLI:NL:RVS:2026:2694) het toetsingskader voor artikel 17 van de AVG nader uiteengezet. Uit die uitspraak volgt dat bij een verzoek om gegevenswissing eerst moet worden beoordeeld of zich een grond voor wissing voordoet als bedoeld in artikel 17, eerste lid, van de AVG. Pas indien dat het geval is, komt de vraag aan de orde of een uitzondering als bedoeld in artikel 17, derde lid, van de AVG aan wissing in de weg staat. De Afdeling sluit daarmee aan bij het arrest van het Hof van Justitie van 4 oktober 2024, QL (ECLI:EU:C:2024:827). Uit die rechtspraak volgt ook dat bij de toepassing van artikel 17, derde lid, van de AVG een afweging moet plaatsvinden tussen enerzijds het recht op eerbiediging van het privéleven en de bescherming van persoonsgegevens en anderzijds de rechtmatig te achten doelstellingen die met de verwerking worden nagestreefd.

De commissie zal daarom eerst beoordelen of bezwaarmaker op grond van artikel 17, eerste lid, van de AVG recht heeft op wissing van zijn persoonsgegevens. Uit het verzoek, de bezwaargronden en het verhandelde ter zitting begrijpt de commissie dat bezwaarmaker zich in het bijzonder beroept op artikel 17, eerste lid, aanhef en onder d, van de AVG, omdat de persoonsgegevens volgens hem onrechtmatig zijn verwerkt, en daarnaast op artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a, van de AVG, omdat de gegevens volgens hem niet langer noodzakelijk zijn.

2.1 *Zijn de persoonsgegevens onrechtmatig verwerkt?*

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onder d, van de AVG bepaalt dat een betrokkene recht heeft op wissing van zijn persoonsgegevens indien deze onrechtmatig zijn verwerkt.

Bezwaarmaker stelt dat hiervan sprake is. Volgens hem had de KMar de betreffende gegevens niet aan het Meldpunt Integriteit of het college mogen verstrekken. De gemeente had zich volgens bezwaarmaker na ontvangst van de informatie moeten afvragen of zij deze gegevens wel mocht verwerken en had de gegevens, bij gebreke van een grondslag, moeten verwijderen.

Het college stelt zich op het standpunt dat de verwerking niet onrechtmatig is geweest. Ter zitting heeft het college in dit verband gewezen op artikel 6, eerste lid, onder b, c en e, van de AVG. Volgens het college hield de verwerking verband met de uitvoering van de inhuurconstructie waaronder bezwaarmaker binnen de gemeentelijke organisatie werkzaamheden verrichtte, met op de gemeente rustende wettelijke verplichtingen en met de vervulling van een taak van algemeen belang.

2.1.1 Artikel 6, eerste lid, onder b, AVG
Artikel 6, eerste lid, onder b, van de AVG bepaalt dat de verwerking rechtmatig is indien:
"de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen."

Het college heeft in dit verband aangevoerd dat de persoonsgegevens zijn gebruikt in het kader van de inhuurconstructie waaronder bezwaarmaker werkzaamheden voor de gemeente verrichtte. Uit de toelichting ter zitting blijkt voorts dat het college binnen de inhuurconstructie met YER gebruik heeft gemaakt van de contractuele mogelijkheid om de inzet van bezwaarmaker te beëindigen.

De commissie stelt vast dat uit de stukken blijkt dat YER bij de inhuurconstructie betrokken was. Uit de voorliggende stukken blijkt echter niet zonder meer dat bezwaarmaker zelf partij was bij de overeenkomst waarop het college zich beroept. Nu artikel 6, eerste lid, onder b, van de AVG vereist dat de betrokkene partij is bij de betreffende overeenkomst, kan op basis van de voorliggende stukken niet worden vastgesteld dat deze bepaling in dit geval zelfstandig een grondslag voor de verwerking vormt.

2.1.2 Artikel 6, eerste lid, onder c en e, AVG
De commissie merkt op dat het college zich daarnaast heeft beroepen op artikel 6, eerste lid, onder c en e, van de AVG. Vaststaat dat de gegevens bij het Meldpunt Integriteit zijn binnengekomen.

De commissie heeft begrepen dat de gemeentesecretaris de situatie vervolgens heeft besproken met de burgemeester. Het college heeft in dit verband gewezen op artikel 172, eerste lid, van de Gemeentewet, op grond waarvan de burgemeester is belast met de handhaving van de openbare orde, en artikel 170, tweede lid, van de Gemeentewet, op grond waarvan de burgemeester de bestuurlijke integriteit van de gemeente bevordert.

De ontvangen informatie had betrekking op een persoon die binnen de gemeentelijke organisatie werkzaamheden verrichtte en is vervolgens beoordeeld in verband met mogelijke integriteits- en veiligheidsrisico's. Het college heeft daarbij toegelicht dat het niet ging om de verdenking dat bezwaarmaker zelf ondermijnende activiteiten verrichtte, maar om het beperken van risico's voor de gemeentelijke organisatie.

De commissie kan de gegeven toelichting van het college volgen. De commissie acht voldoende aannemelijk dat de verwerking plaatsvond in het kader van de wettelijke taken op het gebied van openbare orde en bestuurlijke integriteit en de beoordeling van de gevolgen van de ontvangen informatie voor de gemeentelijke organisatie en de inzet van bezwaarmaker.

Dat bezwaarmaker de rechtmatigheid van de verstrekking door de KMar betwist, betekent niet zonder meer dat ook de daaropvolgende verwerking door de gemeente onrechtmatig was. De rechtmatigheid van de verwerking door de gemeente moet zelfstandig worden beoordeeld.

De commissie is van oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat de verwerking door de gemeente een grondslag als bedoeld in artikel 6 van de AVG ontbeerde. De commissie ziet daarom geen aanleiding voor het oordeel dat sprake is van een onrechtmatige verwerking als bedoeld in artikel 17, eerste lid, onder d, van de AVG.

2.2 Zijn de persoonsgegevens niet langer nodig?
Vervolgens dient de commissie te beoordelen of de persoonsgegevens niet langer nodig zijn voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt, als bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a, van de AVG.

Bezwaarmaker stelt dat de noodzaak om de gegevens te bewaren ontbreekt. De inhuurrelatie is beëindigd en de beoordeling naar aanleiding van de melding heeft plaatsgevonden. Voor zover het college wijst op mogelijke juridische procedures, heeft bezwaarmaker aangevoerd dat hij in een eventuele procedure zelf de benodigde stukken kan overleggen. Volgens bezwaarmaker is het daarom niet noodzakelijk dat de gemeente de persoonsgegevens blijft bewaren.

Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat de gegevens nog nodig zijn. Daarbij heeft het college erop gewezen dat de gegevens nodig kunnen zijn om de besluitvorming te kunnen reconstrueren en verantwoorden, om adequaat te kunnen reageren op interne en externe vragen, klachten of onderzoeken – waaronder een eventueel onderzoek van de Autoriteit Persoonsgegevens – en om verweer te kunnen voeren indien uit de melding een geschil of aansprakelijkstelling voortvloeit.

De commissie kan zich wel vinden in het standpunt van het college. Dat de oorspronkelijke beoordeling is afgerond en de inzet van bezwaarmaker inmiddels is beëindigd, betekent niet zonder meer dat ieder doel waarvoor de gegevens worden verwerkt daarmee is komen te vervallen. Het handelen van de gemeente en de besluitvorming die naar aanleiding van de melding heeft plaatsgevonden moeten achteraf kunnen worden gereconstrueerd en verantwoord.

Dit geldt temeer nu tussen partijen inmiddels daadwerkelijk een geschil bestaat over de rechtmatigheid van de gegevensverwerking. Bezwaarmaker heeft om schadevergoeding verzocht en heeft de verwerking van zijn persoonsgegevens uitdrukkelijk ter discussie gesteld.

De commissie volgt bezwaarmaker niet in zijn standpunt dat het bewaren van de stukken niet noodzakelijk kan zijn omdat hij de relevante informatie in een eventuele procedure zelf kan overleggen. Zoals het college ter zitting heeft toegelicht, gaat het om een omvangrijk pakket aan stukken en moet de gemeente zelfstandig in staat zijn haar eigen handelen te reconstrueren en daarover verantwoording af te leggen. Zij hoeft daarvoor niet uitsluitend afhankelijk te zijn van de stukken die bezwaarmaker in een eventuele procedure overlegt.

De commissie betrekt hierbij ook artikel 5, eerste lid, aanhef en onder b, van de AVG. Daarin is bepaald dat persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze mogen worden verwerkt. Verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang wordt op grond van die bepaling niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd.

Verder acht de commissie van belang dat het college heeft toegelicht dat de toegang tot de melding en de omlijstende documentatie is beperkt tot functioneel bevoegde medewerkers, dat de melding uitsluitend passief wordt bewaard en dat te zijner tijd aan de hand van de toepasselijke selectielijsten wordt beoordeeld of verdere opslag nog noodzakelijk is. Wanneer bezwaarmaker een vordering instelt, kunnen de gegevens volgens het college wel voor die procedure worden gebruikt.

Gelet op deze omstandigheden is de commissie van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat de persoonsgegevens niet langer nodig zijn voor de doeleinden waarvoor zij worden bewaard en

verder verwerkt. Ook de grond voor wissing van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a, van de AVG doet zich daarom niet voor.

2.3 Tussenconclusie
De commissie komt op grond van het voorgaande tot de conclusie dat bezwaarmaker geen recht op wissing kan ontlenen aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a of d, van de AVG.

Niet aannemelijk is geworden dat de verwerking door het college onrechtmatig is en evenmin kan worden vastgesteld dat de persoonsgegevens niet langer nodig zijn. Dit betekent dat al niet is voldaan aan de voorwaarden voor het ontstaan van een recht op wissing als bedoeld in artikel 17, eerste lid, van de AVG.

3. Artikel 17, derde lid, AVG
Nu de commissie tot het oordeel komt dat bezwaarmaker op grond van artikel 17, eerste lid, van de AVG geen recht heeft op wissing van zijn persoonsgegevens, komt zij in beginsel niet toe aan de beoordeling van artikel 17, derde lid, van de AVG.

Ten overvloede overweegt de commissie hierover het volgende.

3.1 Artikel 17, derde lid, onder b, AVG
Bezwaarmaker stelt zich op het standpunt dat het college zich ten onrechte beroept op de uitzonderingsgrond van artikel 17, derde lid, aanhef en onder b, van de AVG. Volgens bezwaarmaker is geen sprake van een wettelijke verplichting of een taak van algemeen belang die aan gegevenswissing in de weg staat. Ook de Archiefwet biedt volgens bezwaarmaker geen grondslag om de persoonsgegevens te bewaren, omdat de documenten volgens hem niet verwerkt of opgemaakt hadden mogen worden.

De commissie stelt vast dat de persoonsgegevens waarop het verzoek betrekking heeft onderdeel uitmaken van het bestuurlijke dossier dat is gevormd naar aanleiding van de ontvangen melding en de daaropvolgende besluitvorming. Deze stukken behoren daarmee tot de archiefbescheiden van de gemeente.

Op grond van de Archiefwet en de daarop gebaseerde selectielijst rust op het college de verplichting deze archiefbescheiden gedurende de daarvoor geldende bewaartermijn te bewaren. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is de commissie gebleken dat voor dit type dossier in het kader van een bezwaar- of beroepsprocedure een bewaartermijn van minimaal vijf jaar geldt, te rekenen vanaf het moment dat de zaak is afgehandeld. Ten tijde van het bestreden besluit was deze termijn nog niet verstreken.

De commissie volgt bezwaarmaker niet in zijn standpunt dat de Archiefwet toepassing mist indien de persoonsgegevens volgens hem onrechtmatig zijn verkregen of verwerkt. De Archiefwet kent een zelfstandige wettelijke bewaarplicht. De gestelde onrechtmatigheid van de verwerking doet aan die bewaarplicht niet af.

De commissie is daarom van oordeel dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de uitzondering van artikel 17, derde lid, aanhef en onder b, van de AVG aan gegevenswissing in de weg staat.

3.2 Artikel 17, derde lid, onder e, AVG
Daarnaast heeft het college aan de afwijzing ten grondslag gelegd dat de persoonsgegevens noodzakelijk zijn voor de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

De commissie stelt vast dat tussen partijen een juridisch geschil bestaat over de verwerking van de persoonsgegevens. Bezwaarmaker heeft niet alleen bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit, maar heeft ook aangekondigd verdere juridische stappen te zullen ondernemen en dat een verzoek om schadevergoeding wordt ingediend.

Onder deze omstandigheden heeft het college naar het oordeel van de commissie een gerechtvaardigd belang bij het bewaren van de op de zaak betrekking hebbende stukken om zijn juridische positie in eventuele vervolgprocedures te kunnen onderbouwen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is bovendien gebleken dat de persoonsgegevens thans uitsluitend nog worden bewaard in verband met de op het college rustende archiefplicht en de behandeling van het tussen partijen bestaande geschil.

De commissie is daarom van oordeel dat het college zich eveneens terecht heeft kunnen beroepen op de uitzondering van artikel 17, derde lid, aanhef en onder e, van de AVG.

4. Overige bezwaargronden

Voor zover bezwaarmaker met zijn overige bezwaargronden opkomt tegen de inhoudelijke juistheid van de integriteitsmelding, de daaropvolgende beoordeling, de beëindiging van zijn inzet of het handelen van individuele medewerkers van de KMar, overweegt de commissie dat deze onderwerpen in deze procedure niet zelfstandig ter beoordeling voorliggen.

De commissie heeft de rechtmatigheid en noodzakelijkheid van de verwerking door het college beoordeeld voor zover dat noodzakelijk is om vast te stellen of bezwaarmaker op grond van artikel 17 van de AVG recht heeft op wissing van zijn persoonsgegevens.

De overige bezwaargronden kunnen niet leiden tot het oordeel dat het college gehouden was de persoonsgegevens te wissen.

5. Conclusie

Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat bezwaarmaker geen recht op wissing van de betreffende persoonsgegevens kan ontlenen aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a of d, van de AVG.

Niet aannemelijk is geworden dat de verwerking door het college onrechtmatig is. Evenmin kan worden vastgesteld dat de persoonsgegevens niet langer nodig zijn. Het college heeft voldoende toegelicht dat de gegevens nog nodig zijn om de besluitvorming te kunnen reconstrueren en verantwoorden, te kunnen reageren op vragen, klachten en onderzoeken en zijn positie in bestaande of mogelijke juridische procedures te kunnen onderbouwen.

Al daarom bestaat geen recht op wissing op grond van artikel 17, eerste lid, van de AVG.

6. Proceskostenvergoeding

Bezwaarmaker heeft verzocht om vergoeding van de proceskosten in bezwaar.

Op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb worden de kosten die een belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken uitsluitend vergoed voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Hoewel aan het primaire besluit een bevoegdheidsgebrek kleeft, wordt dit gebrek in bezwaar hersteld doordat het college zelf op het bezwaar beslist. De inhoudelijke afwijzing van het verzoek

om gegevenswissing blijft in stand en het primaire besluit wordt niet herroepen. De commissie adviseert daarom het verzoek om vergoeding van de proceskosten af te wijzen

Getekend d.d. 9 september 2026

De vaste commissie van advies voor de bezwaarschriften

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

Bijlage – Relevante wet- en regelgeving

Algemene wet bestuursrecht (Awb)
Artikel 7:11
1. Indien het bezwaar ontvankelijk is, vindt op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaats.
2. Voor zover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit en neemt het voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit.

Artikel 7:15
2. De kosten, die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.
3. Het verzoek wordt gedaan voordat het bestuursorgaan op het bezwaar heeft beslist. Het bestuursorgaan beslist op het verzoek bij de beslissing op het bezwaar.

Artikel 8:88
1. De bestuursrechter is bevoegd op verzoek van een belanghebbende een bestuursorgaan te veroordelen tot vergoeding van schade die de belanghebbende lijdt of zal lijden als gevolg van:
a. een onrechtmatig besluit;
b. een andere onrechtmatige handeling ter voorbereiding van een onrechtmatig besluit;
c. het niet tijdig nemen van een besluit; of
d. een andere onrechtmatige handeling van een bestuursorgaan waarbij een persoon als bedoeld in artikel 8:2, eerste lid, onder a, zijn nagelaten betrekkingen of zijn rechtverkrijgenden belanghebbende zijn.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)
Artikel 6 - Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van

persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.
De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

2.De lidstaten kunnen specifiekere bepalingen handhaven of invoeren ter aanpassing van de manier waarop de regels van deze verordening met betrekking tot de verwerking met het oog op de naleving van lid 1, punten c) en e), worden toegepast; hiertoe kunnen zij een nadere omschrijving geven van specifieke voorschriften voor de verwerking en andere maatregelen om een rechtmatige en behoorlijke verwerking te waarborgen, ook voor andere specifieke verwerkingssituaties als bedoeld in hoofdstuk IX.

3.De rechtsgrond voor de in lid 1, punten c) en e), bedoelde verwerking moet worden vastgesteld bij:
a) Unierecht; of
b) lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is.
4. Wanneer de verwerking voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld niet berust op toestemming van de betrokkene of op een Unierechtelijke bepaling of een lidstaatrechtelijke bepaling die in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt ter waarborging van de in artikel 23, lid 1, bedoelde doelstellingen houdt de verwerkingsverantwoordelijke bij de beoordeling van de vraag of de verwerking voor een ander doel verenigbaar is met het doel waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld onder meer rekening met:
a) ieder verband tussen de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, en de doeleinden van de voorgenomen verdere verwerking;
b) het kader waarin de persoonsgegevens zijn verzameld, met name wat de verhouding tussen de betrokkenen en de verwerkingsverantwoordelijke betreft;
c) de aard van de persoonsgegevens, met name of bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt, overeenkomstig artikel 9, en of persoonsgegevens over strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten worden verwerkt, overeenkomstig artikel 10;
d) de mogelijke gevolgen van de voorgenomen verdere verwerking voor de betrokkenen;
e) het bestaan van passende waarborgen, waaronder eventueel versleuteling of pseudonimisering.

Artikel 17 - Recht op gegevenswissing (recht op vergetelheid)
1.De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;
b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;

c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;
e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.
2. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke de persoonsgegevens openbaar heeft gemaakt en overeenkomstig lid 1 verplicht is de persoonsgegevens te wissen, neemt hij, rekening houdend met de beschikbare technologie en de uitvoeringskosten, redelijke maatregelen, waaronder technische maatregelen, om verwerkingsverantwoordelijken die de persoonsgegevens verwerken, ervan op de hoogte te stellen dat de betrokkene de verwerkingsverantwoordelijken heeft verzocht om iedere koppeling naar, of kopie of reproductie van die persoonsgegevens te wissen.
3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing voor zover verwerking nodig is:
a) voor het uitoefenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en informatie;
b) voor het nakomen van een in een het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verwerkingsverplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust, of voor het vervullen van een taak van algemeen belang of het uitoefenen van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend;
c) om redenen van algemeen belang op het gebied van volksgezondheid overeenkomstig artikel 9, lid 2, punten h) en i), en artikel 9, lid 3;
d) met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden overeenkomstig artikel 89, lid 1, voor zover het in lid 1 bedoelde recht de verwezenlijking van de doeleinden van die verwerking onmogelijk dreigt te maken of ernstig in het gedrang dreigt te brengen;
e) voor de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

Artikel 82 – Recht op schadevergoeding en aansprakelijkheid
1. Eenieder die materiële of immateriële schade heeft geleden ten gevolge van een inbreuk op deze verordening heeft het recht om van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker schadevergoeding te ontvangen voor de geleden schade.

Archiefwet 1995
Artikel 3
De overheidsorganen zijn verplicht de onder hen berustende archiefbescheiden in goede, geordende en toegankelijke staat te brengen en te bewaren, alsmede zorg te dragen voor de vernietiging van de daarvoor in aanmerking komende archiefbescheiden.